

початку ХХ століття. І сьогодні ми черпаємо з його педагогічної спадщини цікаві ідеї та корисні поради щодо навчання і виховання підростаючого покоління.

Література

1. Акинфиев И. Я. Значение общеобразовательных ученических экскурсий / И. Я. Акинфиев // *Естествознание и география*. – 1901. - № 4. - С. 54-59.
2. Акинфиев И. Я. Мнение членов XI съезда русских естествоиспытателей и врачей в С.-Петербурге и печати по вопросу о преподавании естествознания в средней школе по программе проф. Кайгородова // В кн. : Голиков В. И. *Методика естествознания в главнейших ее представителях и историческом развитии в нашей общеобразовательной школе - средней и низшей*. - М., 1909. - С. 536-542.
3. Савчук В. С. І. Я. Акінфійєв – вчений і популяризатор природознавчих наук / В. С. Савчук // *Популяризація науки в Україні : історія і сучасність* / Під редакцією А. З. Москаленка, О. Ф. Коновця. – К. : Хрешатик, 1992. – С. 69-75.
4. Савчук В. С. Педагогическая революция Акинфиева / В. С. Савчук // *Экспедиция XXI*. – 2008. - № 1 (68).

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗНЗ

*Н.О. Корчан, А.Ю. Шрамко
м. Полтава, Україна*

Зміни життя в сучасному світі вимагають і змін мети та призначення сучасної освіти. Знижується функціональна значущість і привабливість традиційної організації навчання, передача «готових» знань від учителя до учня перестає бути основним завданням навчального процесу. Формуються сучасні уявлення про фундаментальність освіти, отримавши яку, людина здатна самостійно працювати, вчитися і переучуватися.

Вчені-дослідники, вчителі-новатори вважають, що у центрі уваги сучасної освіти мають бути не стільки навчальні предмети, скільки способи мислення і діяльності школяра. Тобто, необхідно навчити дитину критично мислити, вирішувати складні проблеми шляхом аналізу обставин і відповідної інформації, зважувати і враховувати альтернативні думки, приймати виважені рішення, дискутувати, спілкуватися з іншими людьми [3].

Методи активного та інтерактивного навчання мають між собою багато спільних рис, але методи інтерактивного навчання можна розглядати як найбільш сучасну форму активних методів навчання [2].

До прийомів інтерактивного навчання належать такі:

1. Акваріум

Учасники об'єднуються у групи по 4-6 осіб та ознайомлюються із завданням. Одна з груп займає місце в центрі класу, отримує інструкцію щодо проведення групової дискусії: "Прочитайте завдання вголос, обговоріть його в групі, за 3-5 хвилин дійдіть спільного рішення або підсумуйте дискусію ". Після завершення відведеного часу група повертається на місце. Коротке обговорення того, що почули всім класом: чи погоджуєтеся ви з думкою групи? Чи була ця думка достатньо аргументованою? Потім інша група займає місце в центрі кола. Наступна група може обговорювати інше питання або іншу проблему.

2. Ажурна пилка

Прийом, що заохочує до навчання один одного, дає змогу засвоїти значну кількість інформації за обмежений час. Учні повинні підготуватися до роботи в різних групах: домашній, члени якої отримують завдання, вдома добирають інформацію, засвоюють та обговорюють її у групі; експертній, утвореній у класі вчителем із учнів – представників із кожної домашньої групи, що розробляла певну тему. Завдання полягає в тому, що кожному представнику домашньої групи треба повідомити присутнім про свою тему, з членом групи обговорити всі доповіді, узагальнити їх і зробити висновок.

3. Мікрофон

Дає змогу кожному висловити свою думку з приводу чогось. Правила проведення такі: говорити має тільки той, у кого символічний мікрофон, висловлені думки не коментуються, під час виступу ніхто не має права перебивати, перепитувати [1].

Таким чином, впровадження інтерактивних технологій у викладання навчальних модулів медико-біологічного напрямку, сприяє оптимізації набуття фахових компетентностей в процесі професійної підготовки майбутніх учителів.

Перспективами подальших досліджень є поетапна розробка і впровадження інтерактивних технологій у викладанні всіх навчальних модулів медико-біологічного напрямку для майбутніх вчителів.

Література

1. Варзацька Л., Кратасюк Л. Інтерактивні методи навчання: лінгводидактичні засади // Дивослово // 2005- №5
2. Шарко В.Д. Сучасний урок // Технологічний аспект // Посібник для вчителів та студентів – Київ, 2007. С. 176-180
3. Батальщикова Е.Ю. Педагогічні умови та концептуальні положення підготовки майбутніх вчителів гуманітарних дисциплін до професійної діяльності на засадах інтерактиву – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/znpu/2010_4/files/20-26.pdf

УРОКИ ХРИСТИЯНСЬКОЇ ЕТИКИ У СВІТСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ЯК ПРОЯВ ПОСТСЕКУЛЯРНОЇ ПАРАДИГМИ

*П.А. Кравченко, І.В. Загребельний
м. Полтава, Україна*

Протягом двох тисячоліть свого існування християнство зазнало чимало трансформацій. Змінити форму задля того, щоби зберегти зміст – саме така метода, очевидно, допомогла Церкві залишатися не лише фактом, але і фактором у той час, коли з земної кулі зникали цілі народи, королівства, імперії. Відчуття духу часу, врахування мінливих історичних обставин є надзвичайно важливими для проповіді вічних істин, несення Благі Новини.

Про відповідність форм буття Церкви та парадигми, у котрій їй доводиться існувати, дуже влучно зауважив Йозеф Ратцінгер. «Звичайно, це правда, – зазначає богослов, – що той, хто намагається говорити про віру серед людей сучасного способу життя та мислення, і справді може виявитися клоуном чи радше тим, хто, вийшовши з античного саркофагу, ввійшов у наш сьогоднішній світ, зберігши вбрання і спосіб мислення античності, і не може зрозуміти цього світу, а світ не може зрозуміти його» [2, с.35]. Навряд чи проповідь клоуна принесе позитивні плоди...

Вище зазначене варто враховувати при обговоренні проблеми християнської освіти у світських (державних) навчальних закладах. Передусім потрібно чітко визначитися з інтенціями, котрі вкладаються в намагання запровадити до шкільного курсу дисципліни на кшталт предмету «Біблійна історія та християнська етика». Позаяк подібні освітні нововведення мають двох ініціаторів – державу і Церкву – необхідно говорити про наміри кожного з них. В ідеалі, держава, навіть будучи світською, зацікавлена у підтриманні певного рівня моралі своїх громадян, тобто їй потрібна не святість, а середні показники моральності. Церкві, очевидно, теж не є чужими ці показники, адже її завдання – бути «сіллю світу цього». Та не менш важливою для неї є безпосередня місіонерська діяльність, «ловіння душ», реєвангелізація, по суті, постхристиянського суспільства. Чи відповідає запровадження уроків християнської етики реалізації означених щойно інтенцій?

Якщо говорити про місіонерську діяльність, то в уроках християнської етики дуже важко розглядити «ловіння душ», тим більше – у дехристиянізованих регіонах Центральної та Східної України. Для навернення недостатньо сухого шкільного курсу, для нього необхідна